

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 860/2015
03.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Баџац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене З.К., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица, у саизвршилаштву, из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене З.К., адвоката М.Л. из Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К.85/14 од 14.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 616/15 од 22.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене З.К., адвоката М.Л., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К.85/14 од 14.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 616/15 од 22.07.2015. године, као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К.85/14 од 14.04.2015. године, окривљена З.К., заједно са окривљеним Ж.К., оглашена је кривом за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ), у саизвршилаштву, у вези са чланом 33. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од 11-једанаест месеци, коју ће извршити у просторијама у којима станује у Н.С., ул. ... бр. ..., које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да уколико окривљена, једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти те просторије, суд ће одредити да се остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом упућена је Република

Србија да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку, док је одређено да ће о трошковима који су настали у овом кривичном поступку суд одлучити посебним решењем.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 616/15 од 22.07.2015. године, одбио је као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и бранилаца окривљених З.К. и Ж.К. и пресуду Вишег суда у Новом Саду бр. К 85/14 од 14.04.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. З.К., адв. М.Л., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) Законика о кривичном поступку и повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, с предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан захтев за заштиту законитости и преиначи правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К. 85/14 од 14.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 616/2015 од 22.07.2015. године, у односу на окр. З.К. и на основу члана 423. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку окривљену З.К. ослободи од оптужбе да је учинила кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. З.К., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. З.К., адв. М.Л., неоснован је у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окр. З.К. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са образложењем да у опису дела у изреци првостепене пресуде нису садржана законска обележја кривичног дела за које је окривљена оптужена и оглашена кривом, јер није наведена радња извршења као основни елеменат кривичног дела без којег нема дела, односно из датог описа не може се закључити којом од алтернативно прописаних радњи је окривљена извршила кривично дело у питању.

Насупрот изложеним наводима захтева, по оцени Врховног касационог суда, из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде, у односу на окр. З.К., произилазе сва објективна и субјективна обележја бића кривичног дела злоупотреба овлашћења одговорног лица из члана 234. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом.

Према том опису, радња извршења кривичног дела у питању, као објективно обележје дела, састоји се у томе што је окривљена, заједно са окр. Ж.К., довела у заблуду оштећеног С.М., коме је окр. Ж.К. у сагласности са окр. З.К., приликом закључења предуговора о купопродаји стана у изградњи у згради на означеној парцели, неистинито представио да окривљени као овлашћена лица предузећа ДОО „А.И.“ из Н.С. које се бави изградњом и продајом станова, поседују грађевинску дозволу и да су решили својинско-правне односе са власницима означене земљишне парцеле и новац у износу од 24.000 евра који им је оштећени предао по основу закљученог предуговора окривљени нису користили у циљу реализације предуговора већ за своје приватне потребе и на тај начин су себи прибавили противправну имовинску корист, а наведене радње извршења окр. З.К. предузела је у својству власника и директора наведеног предузећа, злоупотребом тог положаја, што у суштини значи искоришћавањем наведеног положаја, односно овлашћења која има у том положају.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окр. З.К. истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, при чему неразумљивост изреке побијане правноснажне пресуде, види у томе што у истој није наведено којом од алтернативно прописаних радњи је окривљена извршила кривично дело у питању. Међутим, наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, сходно одредбама члана 485. став 4. ЗКП, није законом дозвољен разлог због којег окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости, па је захтев браниоца окр. З.К. у овом делу, недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је предметни захтев за заштиту законитости одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.